Ao. 1839. No. 76.

VRIJDAG, DEN 20ste SEPTEMBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Ten vervolge van het Publiek dient, dat Z. M. Brik van Oorlog *DE VALK*, gecommandeerd door den Kapitein ter Zee, J. C. VAN LENNEP COSTER, de reis naar *Curaçao* zal aanvangen op den 20sten dezer, en dat het Brieven-pakket voor dat Eiland bestemd, dien dag des voormiddags ten *twaalf* ureu, zal worden gesloten.

Zullende er tevens met dien Bodem gelegenheid tot verzending van Brieven voor de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin* zijn, doordien Z. M. Brik *DE PEGAZUS*, gecommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee, J. F. MEULER, op den 15 October aanstaande van *Curaçao* naar gemelde Eilanden zal vertrekken.

Paramaribo, den 18 September 1839.

De Post-Meester,

A. P. TIRION.

Nieuwsbladingen.

UITTREKSEL uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 31 Julij 1839.

Fransche Berigten.

PARIJS, 28 Julij.

Omtrent de zaken van het Oosten heeft men heden geen nadere tijdingen ontvangen, maar allerlei geruchten hebben sich sedert gisteren avond alhier verspreid, voornamelijk met opzigt tot de voorstellen die door den jongen sultan of zijn raad aan *Mehemed*-ali zouden zijn gedaan. Volgens deze geruchten, die zelfs door den *Messager* zijn opgenomen, en door het *Journal des Débats* heden worden herhaald, zou *Mehemed* de voorstellen van den kapudan-pacha aangenomen en de Turksche vloot onder zijne bescherming genomen hebben. Hem zou uit Konstantinopel niet alleen de erfelijke heerschappij over Egypte met de investituur over het gebied van Arabie en Syrie zijn aangeboden, maar hem ook opgedragen zijn het opperbevel der zee- en landmagt, met uitnoodiging om zich naar Konstantinopel te begeven, ten einde aldaar over de hooge belangen van den staat te handelen. Het *Journal des Débats*, ofschoon dit berigt voorhands roemende, houdt het niet voor zeer onwaarschijnlijk; het zou volgens hetzelve niet te verwonderen zijn, wanneer men eerstdaags den onden *Mehemed* aan boord zijn admiraalschip naar Konstantinopel zag stevenen, om zijne hulde aan den Sultan te brengen, maar tevens om de vereeniging der Turksche en Egyptische heerschappij te vestigen, ten einde Turkije aan het hier zoo hinderlijk Russisch protectoraat te ontrekken en aan de Europesche ijverzucht die de tweedragt tusschen de beide landen gaande hield. Hoezeer gewenscht dit ook aan het *Journal des Débats* mag voorkomen, wordt reeds verstond van elders aangemerkt, dat de Egyptische onderkoning, indien hij werkelijk uitgenoodigd was om naar Konstantinopel te komen, zich wel wachten zou om zich in den strik, die hem ontwijfelbaar daarmede door den geslepen *Chosrew*-pacha gespannen was, te laten vangen, daar men zeker, gewapend in de hoofdstad gekomen was, zich naar Turksch gebruik van hem ten minsten. Intusschen vindt men hier algemeen, dat de Europesche diplomatie trachten moet om eene verzoening tusschen Turkije en Egypte tot stand te brengen, hoewel echter dat dit altijd met beiden wel gepaard gaan, door de wederzijdsche eischen der Europesche mogendheden; hier spreekt men steeds van beperkingen tegen de eerzuchtige bedoelingen van Rusland en Engeland in het Oosten, en wil men voorts dat er, na den voorgevallen slag, reeds een verschil is gerezen tusschen Frankrijk en Engeland, welke laatste zich houden zou aan de vroegere afspraken, terwijl ons gouvernement zou beweren, dat die gebeurtenis de aanspraken van *Mehemed* vernietigd.

— Het gouvernement heeft de volgende telegraphische depeche uit Perpignan van den 24sten Julij doen bekend maken.

» *De generaal kommanderende de 21ste militaire divisie, aan den minister van oorlog*,

» De generaal *O'Donnell* heeft den 17den met 14,000 man, 11 bataillons karlisten, die rondom Lucena verschanst waren, aangevallen; hij heeft hunne stellingen ingenomen en den generaal *Aznar* bevrijd, die, zonder levensmiddelen, in de stad ingesloten was."

Lucena is eene kleine sterke plaats, zes uren noordwestwaarts van Castellon de la Plana, in het noorden van het koningrijk Valencia, aan den voet van het gebergte waar *Cabrera* heerschappij voert. Sedert verscheidene maanden werd deze kleine plaats door de karlistische magt van Noder-Arragon ingesloten en belegerd; de karlisten hadden zelfs eene verschanste contrevallatie-lijn opgeworpen om de manschappen tot de stad te verdedigen. De nieuwe bevelhebber van het leger van het centrum, *O'Donnell*, die vroeger te St. Sebastiaan kommandeerde, heeft nu de vijandelijke verschansingen bemagtigd en de stad bevrijd. Dit voordeel heeft op nieuw getoond, dat de karlisten in het open veld niet tegen de constitutionelen bestand zijn, doch waarschijnlijk hebben zij hier ook tegen overmagt te strijden gehad.

— Het dagblad van Corsica behelst officiele uittreksels uit het testament van den kardinaal *Fesch*, door de fransche kanselarij te Rome aan den maire van Ajaccio toegezonden. De kardinaal vermaakt 200,000 fr. voor de stichting van een kerkgebouw, waarin zijn stoffelijk overschot en dat van de moeder van *Napoleon* moeten bewaard worden. Deze gelden moeten komen uit de eerste opbrengst van den verkoop zijner schilderijen. Aan *Joseph Napoleon* worden 200,000 fr. vermaakt; 150,000 fr. zijn voor weldadige einden bestemd; 100,000 fr. moeten strekken tot aankoop van het huis en andere vaste goederen die de familie *Bonaparte* te Ajaccio bezat, en de opbrengst dier goederen tot onderhoud van het huis besteed. De directeur der fransche akademie van kunsten te Rome, de Heer *Ingrès* zal 1000 schilderijen uit des kardinaals galerij kiezen, voor Ajaccio bestemd.

— De franssche consul te Tunis *de Lagau* is op verlangen van den Bey, die zich over dezen agent meende te beklagen te hebben, vervangen geworden door den franschen consul te Malaga, *de Nion*. Van den anderen kant leest men in een engelsch dagblad, dat de Franschen aanspraak zouden maken op het bezit van de sterkte Keff, op de uiterste grenzen van Tunis gelegen, op grond dat deze plaats vroeger tot de provincie Constantine had behoord. De Bey had om eene verrassing voor te komen, zich gehaast het garnizoen dier plaats te versterken. Voorts zouden de Franschen van den Bey van Tunis den achterstand der schatting geëischt hebben die Tunis weleer aan Algiers verschuldigd was en waarop de Franschen, als de tegenwoordige heerschers te Algiers, regtmatigen aanspraak te hebben. Beide verderingen hadden te Tunis een grooten indruk en veel gisting verwekt, en doen vreezen, dat Frankrijk zijn gezag nog verder aan die zijde zocht uit te breiden.

— De laatste tijdingen uit de stad Algiers, die tot den 13den Julij loopen, zijn zeer gunstig. Men verwachtte vooreerst geenerlei vijandelijkheid van de zijde van *Abd-el-Kader*; de stad werd van dag tot dag meer verfraaid; en de volkplanters, die zich in haren omtrek hebben nedergezet, vleiden zich met eenen rijken oogst. De opperbevelhebber der fransche bezittingen, maarschalk *Valée*, heeft bij een besluit van den 8sten Julij, op grond van de gunstige vooruitzigten wegens den oogst in Afrika, den uitvoer van graan, die bij een besluit van den 1sten Februarij verboden was, te rekenen van den 20sten Julij weder vrijgesteld.

— Het adres van de centrale comité der binnenlandsche suiker-fabrikanten aan den president van den raad, waarin eveneens de bedreiging van weigering tot betaling der belasting gedaan wordt, indien de koloniale suiker bij ordonnancie ontlast wierd, wordt gezegd dat op de leden van het kabinet veel indruk gemaakt heeft, en men daardoor zou besloten zijn om de kwestie te laten zoo als zij is, tot men in de volgende zitting de zaak aan de beslissing der kamer kan overlaten. Door de *Revue de Paris* wordt intusschen beweerd, dat het ministerie, met uitsondering van den Heer *Dufaure*, eenstemmig was geweest om de regten op de koloniale suiker te verminderen.

— Naar het voorbeeld van *Lodewijk XIV* te Versailles, is de stad Parijs, thans in onderhandeling, om de binnen-boulevards met volwassen boomen te beplanten, ter vervanging van de gestorven of wegkwijnende boomen op die wandeling. De kosten zouden 250,000 fr. bedragen.

Mengelingen.

RIBERA *genaamd* SPAGNOLETTO.

(*Eene Schilders-Novelle*)

(VERVOLG VAN DEN No. 75)

Wie haar zoo, in eene half liggende houding, op hare sofa zag uitgestrekt, kon zich een denkbeeld maken van Magdalena, niet van de berouwhebbende zondares, maar van Magdalena als jongvrouw, hoewel reeds droomende van zingenot, en de ziel met het streelend voorgevoel der liefde vervuld. Ribera stond sprakeloos voor dat liefelijk wezen: want zijne verwondering boeide hem de long. De koopman, die bij zijne komst zijne wandeling door de kamer had gestaakt, en Ribera's zwijgen voor verlegenheid uit gebrek aan wereldkennis hield, gaf hem dat tamelijk ruw te kennen, en zocht hem op zijne wijze te bemoedigen. De toon van begunstiging, dien hij daarbij aannam, wekte den schilder uit de soort van mijmerende verrukking, waarin hij was, en krenkte zijn aangeboren trots: hij hief het hoofd omhoog, en antwoordde op de tusspraak van den koopman: »gebouw niet, dat uwe pracht, uw rijkdom, waar misschien anderen ontzag voor hebben, mij de oogen doen nederslaan. Immer bewondende ik God almagt, in de schoonheid zijner scheppselen, en gij zaagt mij getroffen en geroerd, omdat ik het volmaaktste werk zijner handen aanschouwde. Hier ontmoette zijn blik den blik van Laura, en Ribera en Pandolfo's dochter ontwaarden gemeenschappelijk en gelijktijdig dezelfde innerlijke aandoening. Was eene toovermacht, die ze wederkeerig op elkander uitoefenden, en eer er tusschen hen nog een woord was gewisseld, had de welsprekende taal der oogen hen reeds over en weder hunne liefde verklaard. Pandolfo werkte zonder het te weten, die ras ontstane neiging in de hand; want hoe meer hij tegen den trotschen kunstenaar den toegevenden begunstiger speelde, hoe meer Laura met stijgende volle belangstelling het oog op hem gevestigd hield, en hoe meer zij haar schreen, hem schadeloos zocht te stellen voor de vernedering. »Men zegt, dat gij niet zonder talent zijt," sprak de koopman.

— »Ribera boog zich.

— »Gij zijt arm en tot werken genoodzaakt; 't was immer mijn wensch, om kunstenaars, die zich onderscheiden, voort te helpen en te beschermen. We zullen zien of gij de deelneming waard zijt, die men u betoonen wil."

Ribera fronste de wenkbraauwen en beet zich op de lippen, om het antwoord te onderdrukken, dat op zulk een gezegde zou hebben gepast.

Laura merkte die onwillekeurige beweging op, en voorkwam den storm, die er broeide, met de vraag:

— »Zijt gij niet een vreemdeling?"

Bij den toon dier stem, die 't hart doordrong, ontplooide zich 't voorhoofd van den schilder, en hij antwoordde:

— »Ik ben een *Spanjaard*, en *Ribera* uit *Valencia*; doch vroegtijdig verliet ik mijn vaderland en mijne familie, en zag ze nooit weder. Ik beschouw mijzelven als vreemd van *Italië*, waar ik zoo lang en zoo lang dien ik hier heb doorgebracht, als mijne geboortegrond aanzie. Dit land heeft *Rome*, *Florence*, *Venetië* en *Parma* bezeten, allen wegs mijne edelsten gedachten, mijne gelukkigste uren en schildertalent ontboezemd, heb ik *Italië* als mijn *Vaderland* beschouwd, en ik zal het nooit verlaten."

— »En, vroeg de Koopman, waarom wilt gij die vereerende voorkeur aan te danken?

Ribera bloosde op nieuw; doch zich ras herstellende, sprak hij bedaard.

— »Dat is mijn geheim."

— »Vader, [illegible] middelares, gij vraagt te [illegible] zij misschien te verstaan [illegible] verlegd is.

— »Ja, Mejuffrouw," sprak de schilder, ik bemin [illegible]."

Thans was [illegible] Laura om te blozen, en hare zigtbare verwarring vergrootte die van den schilder nog.

— »Nu, nog fraaier, zei de Koopman: »gij wint mij mijne nieuwsgierigheid af. Laura, zijt nog nieuwsgieriger dan ik! Ga zitten, Mijnheer, en laat ons over wat anders spreken. Zoudt ge niet gaarne een vijf en twintig dukaten verdienen? Doch, zeg mij eerst welk vak van de kunst beoefent gij wel?"

— »Zeg mij," hernam de schilder, »wat schilderij gij verlangt."

— »Een uithangbord voor mijn magazijn."

(*Het berichtje en Slot hierna*)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den, deze, de Fransche Schoener *Amour*, Kapt. M. Donden, hebbende 4 dagen van Rosaporsi (Martinique) in ballast. — Idem, de Fransche Schoener *Aurore*, Kapt. B. Marck, hebbende 3 dagen reis. — Beide van Cayenne.

UITGEKLAARD.

Den 16den, het Schip *Nederlandsche Packet*, Kapt. C. Hoffker, naar Amsterdam, ladinge: 20 vaten Suiker, 149 balen schoone Katoen, en 1 P. Inlandsch Hout.

Idem, de Engelsche Schoener *Robert Rayner*, Kapt. N. Chapman, naar Demerarij.

Advertentiën.

Tot narigt van het Publiek dient, dat het KANTOOR DER GENERALE ADMINISTRATIE EN CONTROLE VAN FINANCIEN is *verplaatst* in het *GEBOUW* op de hoek van het *Gouvernements-Plein* en de *Orpenstraat*, doch dat het KANTOOR VAN DEN KOLONIALEN ONTVANGER EN BETAALMEESTER *provisioneel* nog in het *GEBOUW*, gelegen aan de *Oude Oranjetuin*, zal verblijven.

Paramaribo, den 17 *September* 1839.

De Administrateur van Financien,
CH. LEERS.

(18336) Worden bij publieke inschrijving aan den meestbiedende (mits goedgekeurd worden), te Koop aangeboden van de Plantadje *Johanna Charlotte*:

22 ☐ Balen SCHOONE KATOEN
2 ☐ " " VUILE

welke ter besigtiging in 's lands Waag zijn opgeslagen, zullende de inschrijvingbiletten, ten kantore van den ondergeteekende worden aangenomen, tobaatstaande Dingsdag den 24sten dezer, des namiddags ten [illegible] uren, om alsdan aan den Publiken Raad ter opening te worden toegezonden.

Paramaribo, den 19 *September* 1839.

J. ZAAL Jr.

(33010) Over [illegible] weken dag en datum nader te bepalen, zullen de ondergeteekenden publiek doen verkoopen:

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Heerenstraat*, bekend onder Le. B. No. 87, N. W. en Le. C. No. 65 en 64 O. W.; hunne eigendom, toebehorende.

Paramaribo, den 17 *September* 1839.

W. C. GRUNBERG c. s.

C. A. Richter

heeft met de laatste gearriveerde Schepen ontvangen, en biedt te Koop:

Nieuwe STUKGOEDEREN: QUINCAILLERIEN, BYOUTERIEN, PARFUMERIEN, enz., als:

Lakens; modekleure Rokken; Drill; Satinet; Linnen; Salempoeris; wit en blaauw Osnabrugsch Linnen; Boekjes Steeep; Bonten; Engelsche Kousen en Sokken van differente grootte; zwarte, witte en fijne Engelsche Vilten Hoeden; Italiaansche Strohoeden voor Heeren en Dames; Petten; Schoenen voor Heeren; gekleurde Laarsen en Schoenen voor Dames en Kinderen; fijn PORCELEIN en GLASWERK, fraaije TOILET en WERKKISTJES voor Dames; SOUVENIRS; THEEKISTJES; LIQUEURKELDERS; ZILVER-, BRONS-, KOPER- en IJZERWAREN; LAMPEN; LEDERWERK; fijne RHIJN WIJNEN en andere GOEDEREN meer. (35272)

Paramaribo, den 18 *September* 1839.

J. P. L. Weimann

heeft ontvangen per de *Lodewijk Anthonie*: NIEUWE AARDAPPELEN, beste Boter, Zwitsersche Kaas, Hammen, Worst, Sauzijsjes, Pruimen, Rozijnen, Crenten, Amandelen, Appelen, Peeren, Augurken, Olijven, Kappers, Banket, Vruchten en Brandewijn, groote BROODSUIKERS, Tabak, Pijpen, fijne Sigaren, Loosjes en Zwarte THEE, Eau de Cologne, LIQUEURS, Genever, Bier in oxhoofden, Roode, Rhijn- en Madera Wijn, en Seltserwater.

Boekjes Streep, Marseilje, Servetgoed, Satinet, Dril, Bont en Osnabrugs Linnen.

DAM- en SCHAAKSPELLEN, Ombers, Doozen en Speelkaarten, gebronsde Schotelaars, een assortiment KOPER- en BLIKWERK, Stoffers, Kagebollen, Schoonen Schuijers, Raamkoord, Droog- en Slaglijnen, en andere GOEDEREN meer. (35233)

(35279) *STEENEN* te Koop, van de Steenfabriek *Wolfs Lust*. — Adres ten kantore van

H. M. WOLFF DE FRIDERICI.

De minderjarige JACOB PETZOLDT vertrekt. (35281)

Paramaribo, den 17 *September* 1839.

(35259) W. P. LATOREE vertrekt.

Schepen in Ladinge

Naar Amsterdam:

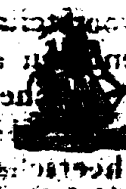

Het Nederlandsch Barkschip *de Koopmandel*, Kapt. G. Hoekstra. — Adres bij J. M. Samson.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjoot *West-Indien*, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij de Gebroeders Reijns.

Het Geljoot-tjebij *Concordia*, Kapt. J. H. Wit. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 15 Oct.

Het gekoperd Brikschip *Maria en Susanna*, Kapt. J. D. Bos. — Adres bij J. G. Petersen Pz.

Het Nederlandsch gekoperd Tweedeks Barkschip *Commerce*, Kapt. Reinder van der Meer. — Adres bij Joh. Gelder. — Sluit ultimo September.

Ter Drukkerij van Fuchs & Grim